

Gēnis ir grēzis poetizācijas
liudies dainose

26.09.23.

Plānoss:

I. Lietuvis liudies dainos.

II. Gēnis ir grēzis dainose:

1. Darbo dainose.

2. Vestuvīnē dainose.

3. Raudose.

III. kā arī mētan lietuvis liudies dainose.

Lietuvis liudies dainos ir daugelio
pobūddziņ. Daugelis dainos ir skirīa-
ma darbu, vestuvīns. Tāp pat ir
karīnēs dainos, raudos. Liudīshose dai-
nose atīspīndī visas lietuvis liudies
grēzis, īsmone. Kokis
litolīns

Darbo dainose atīspīndī īmone, me-
tākos. Pavyzdīmi rūgīpūtēs dainose,
kurīs dainojamos rūte, īmone, me-

v
tāika bija pūķi, linksma. Vakare žmo-
nēs, is darbo eidami, bija pavārge, izreke,
tai in dainu, tempas lētas, dejas
liūdnesis. Rūgāpūtēs pabaiņuvu, dainos
bija linksmost, nes jau beigsi sūkhūs
darbei, beigsi shubējmas, atējo ēvants.
Darbo dainose atisprindi žmonis noras
dabti, kad be darbo ir ja gyvenimas
būtu niekam liks. Pagal žmonis nusi-
tēhina, dirbt: priklause in dainu, nu-
tāika. Dirbdami žmonēs jaučia pariten-
hūma, palengvējma, in, kad jēus būtu
linksniāu dirbt: ~~ja~~ dainoja dainas. Dir-
dami kolektīv^{ai}, žmonēs dainoja su-
tartines. In ~~tose~~ dainose lieka linksma
darbo mokaika, žmonis noras dirbt. Is-
lieka visas darbo grozio atspindys. Liau-
diškos dainos kūrēsi šimtmečias, in jore
mes girdime visa, kas gražausia, kas su-
dēta dainou šimta žmonis.

Vestuvinis dainos taip pat skirsto-
mos i mergvakario, quētuvu, kraitvezies.

Man atredo, kad gražausios in tohios šir-
di, uiliejanēios yra mergvakario in jau-
nosios atisveikhinimo su tėvais dainos.
Mergvakario dainos, kai pas jaunaja, su-
sirenka jos draugēs, dainuojamos lotai,
liūdvaiz. Mergvakario dainos yra lyris-
kos, ritmingos. ^{Mustalies} Jaunosios draugēs, išleg-
dėdamos jaun~~na~~ja, liūdi, jos, quili, kad
jau jos nebebus ja terpe, nebegalēs kar-
tu nei būti, nei žaisti, nei šokti. Labai
liūdnos yra jaunios atisveikhinimo su
tėvais dainos, kai jaunoji išteka uže-
nosimo, ar nepatinkanēio jai jaunikio. Links-
mesnēs, kai viskas gerai susiklosto, abu
jaunioji patenkinti. Vestuvie, dainose is-
keliamas ^{kolis?} visas ja gražumas, iškilmingu-
mas, visos vestuvie tradicijos, kurias dabar
jau ~~meta~~ mažai belike.

Raudos dainiausiai bija vestuvie, in
garbstymo, tai yra laidojimo. ^{Atleliant} Per artimų-
ju garbstymo raudas, qedima, tai motulės,
tai tėvelio, tai seselės. Verkanjant rau-

das, kiekvienos serkantuojos raudų žodžiai skiriasi, Randant apie tėvelį, žodžiai būna vienoki, apie seselę, kitoki, nors raudos pavadinimas gali būti ir vienodas. Randose giedama artimoje, apie jį kalbama tik gerais žodžiais, nors praelyje jis galėjo būti ir kitoks. Sakoma, kad jam piktosios dvasios buvo protas sumaišijusias, bet gyvenimo pabaigo, jis atėjo į protą, jis buvęs geros ir tyros sielos. Apie Randose apie ardimus kalbama gražiai, nenimamos jų piktadarystės, jeigu jų buvo, nes apie mirusius blogai nekalbama.

Lietuvių liaudies dainose mes matome visą gyvenimo grožį. Liaudies dainos mus moko ~~to~~ gyvenimo išminties, moko mus, kad reikia gerbti savo tautą, savo kalbą, gerbti artimuosius, ir ne tik juos.

4 / 3

Klaides, frazemas

96.09.30

Kablieliai

Vakare ¹ iš darbo eidami ² būna pavargę, išsėkę, tai ir dainų tempo tėtėnis, dainos liūdnesnės. Dirbdami kolektyviai ³ žmonės dainuoja sutartinės. Liaudies dainos kūrėsi žimtmečiais, ir jose mes girdime visą, kas praeiviai, kas sudėta dainon žiaute žmonių. Nuotakas darome ⁵ išlydėdamos jaunąją, ¹ liūdi ⁷ jos, gailai, kad jos jau nebetus drangūs tarpe. Liaudies dainos mus moko gyvenimo išminties, moko mus, kad reikia gerbti savo tautą, savo kalbą, gerbti artimuosius, ir ne tik juos.

- 1, 2 ir 2 - išskirtinė pažymėjimas. Taiho aplinkybė.
- 3 - sudėtinis sujungiamasis sakiny.
- 4 - išskirtinis pažymėjimas.
- 5 ir 6 - išskirtinė dalyvinė aplinkybė.
- 7 - jos - itertpinis žodelis.
- 8 - sudėtinis sujungiamasis sakiny.

Liandies dainose atrūpindi visas lietavias, lautes gro-
zīs, īsmone. Nuotahos draugēs, išlydēdamos jaunajās,
liūdi, jos, gaili, kad jos jau nebebus draugēs, tar-
pe, nebegalēs kartū nei bātī, nei zāisti, nei zēkti. Ves-
tūvū dainose iškeliamos visas jās, epaiģos, iškilmin-
qumas, visos vestūvū tradicijos, kuris dabar jau
mazai beliko, sakoma, kad velionīni piktosios
dvarios buvo prētā, sumaišiusios, bet ī gyvenimo
pabaigā, jās atējās ī prētā. Velionis buvo geros in-
tūpos viēlos. Raudose apie artimuosius kalbama
epetīzai, neminimos jās piktadarībās, nes apie mī-
ruosius blogai nekalbama.

3. Pokalbis su Don Kichotu

✓ Šiandien šestadienis, šestadienis, kuris
aš laukiau visą savaitę, laukiau su
viltim, kad būtent šis šestadienis ~~as~~ pra-
leisiu gerai, idemiai. Mokymo klype buvo
organizuojama kažkokia viktorina, po
to + sakė, bus diskoteka. Deja... Viktorina
buvo neidomi, o diskotekos nebuvo. Taip

nuotaika prasta. Einu namo. Tamsoje
tyliai kankosi batai ~~į šaligatį~~. Netoli,
priešais mane, sutūmėzavo kažkokia
žmogysta: tokia ilga, liesa, stovėjo, atsivė-
mūsi ī medį, in galvoje, in staiga aš sup-
ratau, kad tai Don Kichotas. Taip, tas
pats DON KICHOTAS iš servanteso roma-
no, kurį dengelis laiko kvailia in idiotu...
Priėjau arčiau.

- Labą vakarą, - pasisveikinau.

- Labas labas, - išgirdau atsakymą, nors
ne iš karto.

- Jūs būsite... - norėjau paklausti, bet
mane pertraukė.

- Taip taip tu atpažinai! Aš tas pats
nelaimingas riteris, apie kurį parašyta
dang knygą.

- Ne toks jūs jau ir nelaimingas,
pasakiau aš.

- Taip, galbūt. Gal in tavo tiesa!

- Keista, kad aš jūs šiandien stai-
ga sutikau! Vakar aš buvau antikos